

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Socialistisk fredsavis

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1989

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[Socialistisk fredsavis](#) 3

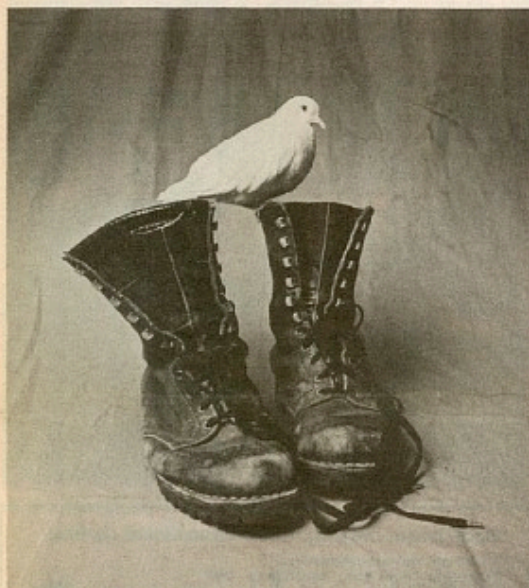
[Socialistisk fredsavis](#) 4

[Socialistisk fredsavis](#) 5

[Socialistisk fredsavis](#) 6

Socialistisk Fredsavis

29. AUG. 1989
SMÅTAVL

Chancer på en skillevej

Danmarks sikkerhed - vor chance for at leve i frihed og fred - afhænger af hele verdens sikkerhed. En storkrig vil uundgåeligt gøre Europa til slagmark og betyde vor udslettelse.

Omvendt: en varig og stabil fred sikrer vore liv og er grundlag for vor frihed og uafhængighed.

Men nogle vil have os til at tro, at den varige og stabile fred kan sikres gennem et rustningskapløb, hvori vi oven i købet skal deltagel

Det er ikke bare forkert, men dødsensfarligt. Kapløbet om at erhverve sig de fleste og de farligste våben skaber usikkerhed, avler mistænksomhed og frygt og forgifter klimaet.

Der er masser af brændpunkter verden over, lokale krige og konflikter. En af dem kan nærsommelst udløse en eksplosion, uden at nogen egentlig har villet det. Og det eksplosive materiale findes her i Europa og hos de to supermagter, der kan

tilintetgøre alt liv på Jorden flere gange. Jo stærkere mistænksomheden og frygten er, desto lettere kan en lokal konflikt komme ud af kontrol og blive til en global katastrofe. Og mistænksomhed og frygt er kaprustningens trofaste følgesvende. Derfor kan rustningskapløbet hverken værne friheden eller freden!

Meget tyder på, at der nu er bedre chancer end nogensinde for at få indledt en udvikling, der peger i modsat ret-

ning. Men vi står ved en skillevej: Skal vi i gang med søgte og omfattende nedrustning, - eller skal forhandlinger påny trækkes i langdrag og nye atomraketter ustationeres i mellemtiden?

SF SVARER, at chancen skal gribes NU. Og vi skal ikke bare overlade sagen til 'de store'. Vi må selv gøre noget.

Danmark må tage selvstændige skridt - til nedrustning. Vi bør begynde med en 10 pct's reduktion, og afskaffe de mest offensive våben.

- til brud med atomselvmordsstrategien: gøre Danmark til en permanent a-fri zone og hele Norden til traktatfæstet a-fri zone.

- til brud med rullemed-musklerne strategien: slut med NATO-styrker til Danmark i »kriseperioder».

Og så skal vi sige NEJ til nye raketter og andet djævelskab - og JA til at bruge alle muligheder for at komme i gang med nedrustning. Det er aktiv fredspolitik. Det er at gribe chancen. Det er hvad SF vil her og nu.

Gert Petersen

ORDET FRED

Benny Andersen

Et ord betyder det vi lægger i det. Hvad betyder ordet FRED i dag? Fravær af krig. Krigens ophør. Pause.

Pusterum. Mulighed for at bygge op hvad krigen ødelagde men også optakt til næste krig. Fredelig sameksistens vil sige at man ikke fører krig mod hinanden. Ordet FRED er altid afhængig af slave af sin modsætning KRIG. FRED er nærmest noget der forstyrrer krigen. Så dybt har vi ladet ordet FRED synke men fra hvilken højde?

På oldnordisk, oldengelsk, oldtysk betød FRED det samme som kærlighed og venskab. En ven var en frænde. Kærlighedsgudinden hed Freja og ikke f.eks. Krige. Fred var det væsentlige. Fred var at elske og leve og dyrke. Fred var glæden ved at slå øjnene op og ikke mere kunne blive liggende. Fred var ikke at dukke sig men at rejse sig med mod på alt hvad der var dejligt. Krig var ufred. Noget der forstyrrede freden ikke omvendt.

Nu har vi ladet krigen besætte flere vigtige højdepunkter i sproget. Hvorfor den kan beherske resten. En folketingsmand kan rette skytset mod regeringens spareplan eller han lægger en tidsindstillet bombe under den i håb om at den lider nederlag. Sætninger fyres af man skyder sig ind på emnet for at finde det rette angrebspunkt. Skolebørn går i krig med lektierne. Hvis en pige får ram på en mand opnår hun selv at blive knaldet.

Et folks sprog afslører i hvilken bane folket tænker. Vort sprog er dels perforeret af skudhuller dels ladet med militante udtryk. Rent sprogligt har vi svært ved at skelne mellem krig og fred. Jeg ønsker ikke oldnordisk tid tilbage kun ordet FRED genindsat i dets fulde og hele værdighed og betydning. Heja Freja!

Hvornår får vi fred?

Krigen forberedes i fredstid. Derfor er det vigtigt at vinde freden. I øjeblikket er freden langt fra vundet, selvom der kommer positive fredssignaler fra flere steder i verden og FN's autoritet i de sidste år af 80'erne er stigende.

Den »fred« som hersker i øjeblikket er en fred efter det gamle motto: »Hvis du vil fred, så forbered dig«. Det vil sige en fred, som er forenelig med tilstedeværelse af oprustning, militarisering, koldkrigspropaganda, sult og fattigdom, social ulighed og uretfærdighed, våbenhandel og trusselpolitik (kanonbådsdiplomati).

»Fred« er stadig krigsforberedelse. Jo mere militarisering, jo mere »fred«. Krig er en fortsættelse af politik med andre midler.

Det kan man ikke kalde en ægte fred, fordi betingelserne for krig - årsagerne til nye krige stadig kan opstå - er til stede i rigeligt mål. Man har kaldt denne »fred« for »den væbnede fred« eller den militærstatiske fred. Under denne »fred« ofres enorme ressourcer på militære våbenapparater. Det

ville være bedre at anvende dem til fremme af et bedre liv for mennesker og natur.

Forbered freden

I stedet for denne tilstand ønsker SF en fred efter mottoet: »Hvis du vil fred, så forbered freden«. Det vil sige en samfundstilstand præget af nedrustning, tilidskabende virksomhed mellem vore folk i Øst- og Vesteuropa, større social lighed og retfærdighed, trykke fredsbevægelse også i den 3. og 4. verden.

Undersøgelser fra Danmark og Europa viser, at flertallet af befolkningerne ønsker den sidstnævnte, ikke-militaristiske fred. Det tyder på, at der er en kløft mellem befolkningerne i Europa og Danmark på den ene side og den herskende elite i politik og massemedier på den anden. Til gengæld er der overensstemmelse mellem SF, befolkningernes flertal, fredsbevægelserne og FN.

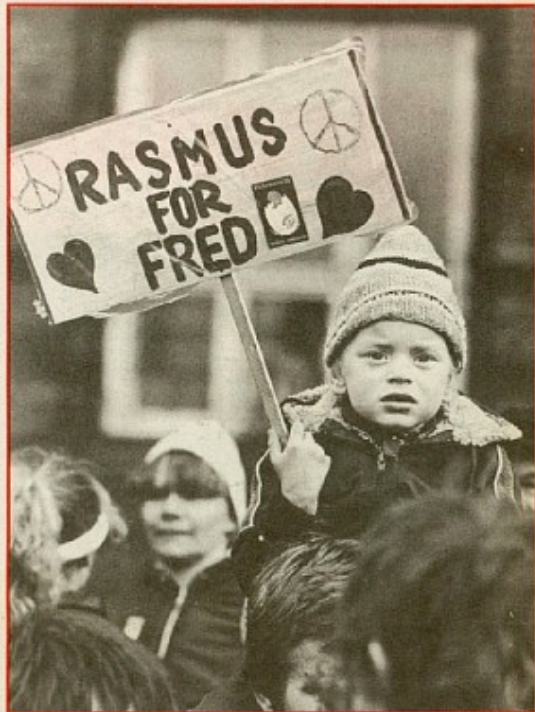
Nu kan det ikke nytte at græde over denne tingenes tilstand. Det vil være mere nyttigt og konstruktivt at engagere sig i det fredsarbejde, som er så nødvendigt.

SF's fredsbegreb

»Den væbnede fred« er en slags sygdom i samfundet, som må helbredes, hvis vore børn og børnebørn skal overleve. For at bekæmpe den må vi rette os mod sygdommens årsager, dvs. dens udviklingsbetingelser. Som ved andre sygdomme er det tale om flere, samvirkende udviklingsbetingelser. Blandt dem ikke mindst de basale politisk-økonomiske betingelser (oprustning er en god forretning). De medvirker til krigsårsager som fattigdom, nød og ulig fordeling af ressourcer til at leve et rimeligt godt liv - globalt og lokalt.

Vesentelige forudsætninger for at skabe en ægte fred er også at kunne fastholde visioner (utopier) om en bedre fremtid; kunne tro på, at fred er mulig. Hertil kommer arbejdet med at modvirke de fordomme og fjendbilleder, som spærrer håbet og troen på et godt liv for alle mennesker og folk ude af vor bevidsthed og politik.

SF arbejder ud fra dette omfattende fredsbebegreb.

Danmark tavs om nye atomvåben

Nej til nye kortdistance-atomvåben nu

En række NATO-lande har allerede nu sagt klart nej til de nye kortdistance-atomvåben, som NATO har haft på dagsordenen siden 1983. Men fra dansk hold er tavsheden æredevedende.

Den 17. marts 1989 havde Folketinget en debat foranlediget af SF, men selvom et flertal bestående af SF, Soc. og RV gav udtryk for, at de var imod en formet atomoprustning på kortdistanceområdet, var det ikke muligt at få det vedtaget igennem en dagsorden. Regeringen og Socialdemokratiet mente, at der var behov for yderligere drøftelser, som skulle foregå bag lukkede døre i Folketingets særlige sikkerhedspolitiske syttekammer.

750 affyringsramper

Moderniseringsplanerne er allerede så langt fremskredt, at der forventes en indstilling fra et embedsmandsudvalg i NATO, hvor også danske repræsentanter sidder. En officiel beslutning om at udplacere de nye kortdistanceatomvåben ventes udsendt indtil videre. Det er især Vesttyskland, der ønsker beslutningen udsendt til efter valget i 1990. Selvom de nye atomvåben har en rækkevidde på små 500 km må tyskerne se i øjnene, at størsteparten af

offrene fra de nye raketter bliver - tyskere.

Protesterne imod de planlagte kortdistanceatomvåben kommer fra mange sider. Den norske, belgiske og græske regering har betykt sig. Partilederkonferencen i den socialdemokratiske internationale har på sit møde i marts 1989 sagt klart fra og krævet kortdistanceatomvåbens inddragelse i de igangværende nedrustningsforhandlinger. I de mange nedrustningsforhandlinger som for tiden er igang, er hverken kortdistance- eller slagmarks-atomvåben inddraget, ligesom flådestyrkerne heller ikke er omfattet.

NATO-planerne går ud på at udskifte den gamle raket af typen Lance med en ny type, der har længere rækkevidde, som har to løb, større præcision og som hurtigt kan lades påny. Samtidig skal den affyringsrampe, som skal anvendes til de nye atomvåben også kunne bruges til konventionelle våben. I alt skal der fremstilles 750 affyringsramper til opstilling i Europa.

Moderniser NATO's tankegang

SF mener at Danmark bør sige klart fra. Det internationale klima er bedre end på

noget tidspunkt siden 2. Verdenskrig, og det bør udnyttes til at sikre nedrustningsprocessernes fortsættelse - ikke til nye atomvåben. Hertil kommer, at de nye atomvåben bliver særdeles kostbare - penge, der burde bruges mere fornuftigt.

NATO-planerne er en trussel imod de igangværende nedrustningsforhandlinger. Da man ikke fra særligt eller anden overvågning kan se, hvilken ledning, de enkelte affyringsramper er udrustet med, vil de vanskeliggøre forhandlingerne om den konventionelle oprustning.

Efter som regeringen har fremsført, at Warszawa-pagten har 16 gange så mange korttrækkende missiler som NATO, er det helt uforståeligt, at NATO ikke vil tage det sovjetiske forslag, om at skrotte hele denne våbenstype i begge lejre, alvorligt.

Den eneste form for modernisering, der efter SF opfattelse er behov for, er en modernisering af NATOs tankegang. Der er et akut behov for et nedrustningsfremmende svar fra NATO på Sovjets mange udspil.

Hvis svaret er modernisering af de korttrækkende atomvåben, har det været et usædvanligt dumt spørgsmål.

Gode bøger om krig, internationalisme og fred

Jens Thoft, Hanne Jacobsen (red.):
Oprustning, omrustning, nedrustning ... fred
Illustreret • 125 sider **49,-**
Stadig aktuelle bidrag til en ny forsvarspolitik, af bl.a. Johan Galtung, Berge Furre, Asser Birk, Jan Øberg, Steen Folke, Gert Petersen, Else Hammerich og Jens Thoft. Med digte af bl.a. Erik Knudsen, Rigmor Thor, Marianne Larsen, Martha Christensen og Carl Scharnberg.

Kirsten Rendtorff Carøe, Finn Heid, Jørgen Pauli Jensen, Hanne Klein, Flemming Petersen:
Fredsoplysning og socialisme
Illustreret • Litteraturliste • Adresseliste • Ordliste • 95 sider **68,-**
Med udgangspunkt i den socialistiske arbejderbevægelses traditioner for fredsarbejde tages fredsoplysningens mange arbejdslejer op til behandling og vejledning.

SF's Sovjet-gruppe (red.):
Nybrud i Sovjetunionen
Baggrund - Perspektiv - Konsekvenser
Illustreret • 40 sider **40,-**
Helt nye bidrag om udviklingen i Østeuropa af Jens Jørgen Jensen, Jesper Karup Pedersen, Hans Aage, Søren Rishøj, Andreas Jørgensen, Gert Petersen og Søren Kjeldorff.

Socialistisk u-landspolitik
SF's u-landspolitik
Illustreret • 41 sider **32,-**
SF's analyse af u-landenes situation og problemer og et bud på en ny dansk politik til afhjælpning heraf.

SP FORLAG Silkeborgvej 13
8000 Århus C
06 19 79 82

Grib chancen

Gorbatsjovs udspil og Øst-Vest forhandlinger i hel ny fase

Af og til behandles forhandlingerne om nedrustning og afspejnding, som om det var en fodboldkamp. Inom hvert hold skal score flest mulige mål. - »NATO må levere et ordentligt modspil til Gorbatsjov, ellers vinder han,« siger ledende NATO-politikere, bl.a. den danske udenrigsminister.

Jamen, her kan vi kun vinde eller tabe i fodboldkamp. Det drejer sig om at finde veje og midler til at sikre en stabil fred og bruge ressourcerne anderledes konstruktivt end idag - og ikke om at score mål i en eller anden konkurrence.

I stedet for at interessere sig så meget for, hvem der vinder - oftest ligesom manst, skulle man interessere sig for de muligheder, der rummes i den nye sovjetiske politik.

Nyorientering i Øst

Udtrykket »Den nye« er brugt bevidst. For også Sovjet har haft et stort medansvar for kold krig og oprustningskamp i de 35-40 år, der er gået siden pagternes dannelse. Vi plejede at sige, at »herrene« i Washington og Moskva spiller bold med hinandens.

Nu har hegnerne øst på lidt nederlag. Det blev synligt med de sovjetiske indømmelser, der førte til aftalen om skrotning af mellemstateraketterne (INF-traktaten). Mens NATO tøvede og blev ved med at stille nye krav...

Men nyorienteringen rækker meget længere.

For det første har Sovjet opgivet sin 40 år gamle modstand mod gensidig kontrol på stedet. Der er udvekslet observatører ved atomprøvesprængninger. Man er blevet enige om kontrol på stedet - med 48 timers varsel - ved militærmanøvrer, og de nye regler er brugt flere gange. INF-traktaten rummer et detaljeret gensidigt kontrolsystem. Og i sit udspil til de europæiske nedrustningsforhandlinger går Warszawa-pagten længere end NATO i detaljerede krav om gensidig kontrol på stedet.

For det andet undergår Sovjets militærstrategi en fundamental ændring, fra at bygge på en offensiv vækst, hvis en krig blev udløst, til at bygge på rent forsvar mod angreb udefra. Derfor den ensidige nedskæring med 500.000 soldater og 10.000 tanks, derfor indrømmelsen af en urimelig tank-overlegenhed, og derfor opfordringen til, at de nye nedrustningsforhandlinger koncentrerer sig om at fjerne muligheden for overraskelsesangreb og om at gå over til rent defensive strukturer i begge parter.

Vi siger ikke, at så er den hellige grav vel forvaret. Som SF'ere er vi dybt skeptiske overfor alle generaler, uanset nationalitet. Vi ved, at der er modstand mod den nye linje, og at der mangler meget, før emblegningen er tilendebragt. Men setop derfor må chancen gribes NU.

NATO vil ikke forhandle
Og så må vi desværre konsta-

tere, at hegnerne stadig sidr stærkt i NATO. NATO vil ikke forhandle om de tekniske atomvåben; tværtimod vil USA have udstationeret en ny og stærkere »generation« af dem i Vesteuropa. Man siger, at Sovjet idag har 16 gange så mange af dem som NATO. Men hvorfor så ikke tage mod Gorbatsjovs forslag om, at de allenuddes i Øst som i Vest - skal skrottes og forbydes? Det har NATO ikke villet høre tale om.

Derimod er USA ved at udstyre fly og skibe med atomvåben, der kan udstattes dem, de har pillet ned til lands. Og USA har presset NATO til at sige nej til at forhandle om nedrustning til søs og i luften.

Fælles- og ikke falsk sikkerhed

Derfor må befolkningen i Vesten lægge pees på sine ledere, så også vores side tager selvstændige nedrustningsstrid og hurtigt kommer overens med den anden side om gensidig, konkret nedrustning til lands, til søs og i luften, med konventionelle og atomare og alle andre våbenarter.

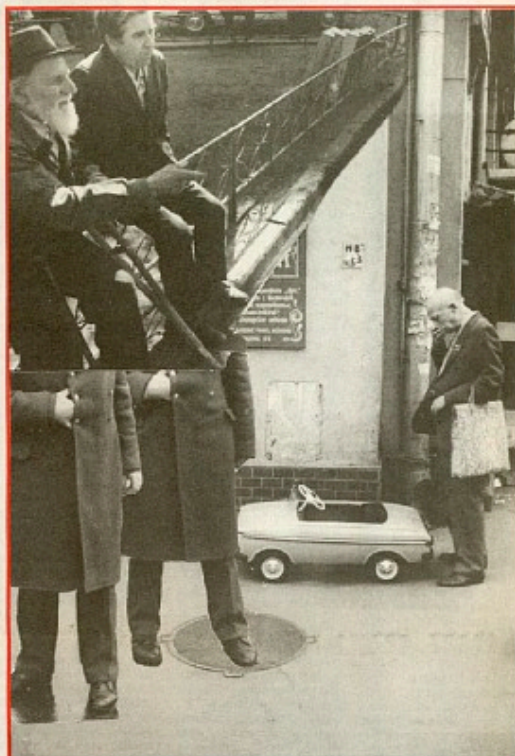
Det handler ikke om, at vi skal tro blindt på, hvad Sovjet siger. Det skal vi ikke, også her er sand skepsis en god ting. Men vi skal udforske og udsnytte de nye muligheder til det yderste - til reduktion og til sidst afskaffelse af atomvåben, til kontrolleret forbad mod kemiske våben, til totalt atomprøvestop og til almindelig

og kontrolleret nedrustning af tropperne og våbne. Og i mellemtiden skal vi ikke indlede ny oprustning. For det her er ikke en fod-

boldkamp, hvor hvert hold skal score mål. Det er samspil der er brug for. Samspil om at skabe fælles sikkerhed i stedet for »sikkerhed« be-

seret på modspil og frygt. Chancen er der. Den skal gribes.

Gert Petersen

Amerikanske baser i Danmark

- lad os forhindre dem!

I slutningen af fyrrerne og i begyndelsen af halvtredserne arbejdede amerikanerne stærkt på at få adgang til at oprette bemandede baser i Danmark. Det lykkedes dem ikke. Med H. C. Hansen i spidsen var der en klar modstand mod en sådan militarisering af dansk område.

Siden da har der på forskellige måder været arbejdet på, at amerikanerne kunne få direkte fodfæste i Danmark.

I 1976 blev der skjult indgået aftaler om forstærkning til Danmark i tilfælde af krise (aftalerne kom først frem i lyset efter ihærdigt arbejde fra SFs side i 1984).

Blot soldaterne mangler
Nu viser det sig, at der lige så stille er truffet konkrete afta-

ler om oprettelse af amerikanske »baser« i Danmark. Baserne er ikke fuldt bemandede, men indrettet med alt, hvad der skal til, for at de kan fungere som baser. I Karup og Raunstrup opholder der sig konstant o. 100 amerikanske officerer, mens Ålborg og Skrydstrup har stationeret amerikanske piloter.

Der sker opmagasinering af materiel af enhver slags, som soldaterne skal bruge. Der mangler blot, at soldaterne skal komme flyvende og/eller sejlede til landet. De vil da kunne rykke ind på baserne, der herefter vil være fuldt funktionsdygtige fuldt bemandede baser med mulighed for op til 60.000 soldater stationeret i Danmark, klar til kamp fra dansk område.

Fra Danmark vil der kunne rettes angreb dybt ind på sovjetisk område. Jylland er velbeliggende som udgangspunkt for angreb med F-16 fly over det meste af den europæiske del af det sovjetiske indstrømløse.

Jylland bliver bombemål
Baserne skal efter planen udbygges med op mod 100 hangarer for 1,6 milliard kr. I Holstebro skal der opføres et fuldt færdigt hospital med senge og operationsudstyr for ansættelse i milliarder kr. Der skal ikke anvendes i fredstid, men stå klar til brug, hvis det skulle komme til at gå løs.

Sagen er, at vi med så stor trussel for modparten vil være udsat for angreb fra deres side, endda i særlig grad. Med andre ord: Jylland bliver

DANMARK SOM ATOMMÅL?

**NEJ TIL NATO-VÅBENLAGRING!
JA TIL ET ATOMFRIT NORDEN!**

er om noget sted i Danmark højt prioriteret bombemål.

Baserne i sig selv vil blive udsatte bombemål, men også de forskellige flyvepladser og havne, som skal udbygges til at modtage de tusinder af fremmede soldater.

Flyvepladserne i Skrydstrup, Varsdal, Karup, Tirstrup og Ålborg skal have forlængt deres landingsbaner. Havne som Skagen, Frederikshavn, Hirtshals og Høstholm skal udbygges, så de kan modtage forstærkninger og medvirkende til, at Jylland bliver på det nærmeste en stor amerikansk base.

Der skal efter planen bygges et helt motorvejsystem i Nordjylland med postomløb over Limfjorden.

Befolkningerne i byerne udsættes på den måde for udsættelse, hvis det kommer til en konflikt mellem øst og vest.

Dele af baseplanen er besluttet. Andet er genstand for undersøgelser, men planen som sådan synes at være klar. Der skal udbygges for milliarder af kroner.

Folkebevægelse mod baserne
Det er på tide, at vi danner en folkebevægelse imod amerikanske baser i Danmark. Det gør kun en lille forskel, at de

endnu ikke er fuldt bemandede. Under alle omstændigheder er de en trussel for vort land, mest af alt for befolkningen i de givne områder.

Europas fælles hus - er freden ved at bryde ud?

Gennem hele sin historie har Europa været sønderdel i stormagter og magtblokke. Herfra har grådige fangarne strakt sig ud over hele kloden i kamp for stadig mere rigdom og magt. Krige og masserord er fulgt i spore. For mindre end en menneskealder siden oplevede Europa en af sine mørkeste stunder. Med stalinens masse-mord og undertrykkelse i sovjetunionen. Og med Hitlers krigs- og erobringspolitik og folkemord.

Men selv efter disse oplevelser, blev Europa på ny sønderdel efter 2. Verdenskrig. Og to militærblokke begyndte et rustningskapløb med nye masseødelæggelsesvåben. Denne gang klar til den sidste verdenskrig. Først nu er de europæiske lande ved at bevæge sig ud af blok-opdelingen og kaprustningens skygge. Det politiske søbrud i Sovjetunionen har skabt enestående muligheder for at bryde forhindrende omgivelser. Måske kan der skabes et andet sæt af forbindelser mellem landene i Europa. Måske er freden virkelig ved at bryde ud.

Mistilliden og hadet mellem Øst og Vest, har klart sit udspil i økonomiske mod-sætninger mellem to systemer. Men selv mistilliden og den kaprustning den medfører har også haft sin egen dynamik. Frygten for et overraskelsesangreb fra modparten har været stærk og voksende på begge sider af grænsen mellem NATO og Warszawapagten. Store troppstyrker, nye våbentyper har øget frygten og sat gang i en spiral der synes endeløs.

Med den første faktiske nedrustningsforståelse (afslutningen af fjernelse af alle mellem-distancetomraketter) har fredsbevægerne fået opfyldt et af deres væsentligste mål. Og samtidig burde vejen være banet for nye aftaler og indbyrdes kontrol og dialog som kan føre til større tillid og yderligere fremskridt.

De konventionelle styrker
Men den militære vanetænkning lægger stadig afgørende

hindringer for fremskridt. Aktuelt er yderligere nedrustning truet af planerne om at udskeifte og give korrektende atommissiler længere rækkevidde. Derfor må de såkaldte "moderniserings"-planer stoppes og der må gennemføres en fuldstændig fjernelse af de korrektende atomvåben i Øst- og Vesteuropa, den såkaldte tredje nullanslag.

Forudsætningen for yderligere fremskridt er afgørende gennembrud på den konventionelle oprustningsområde. Først og fremmest må man på begge sider fjerne militærstyrker der egner sig til at gennemføre angreb på modparten. Det er f.eks. Warszawapagten store tankstyrker og på den vestlige side især de styrker af kampfly som oftra opfattes som særligt truende.

De store betrodte ensidige nedskæringer af konventionelle styrker på Warszawapagtsiden er en afgørende indtømmelse til de vestlige fredsbevægere som igennem årene har talt for nødvendigheden af ensidige nedrustningskræft på begge sider. Selv om NATO ikke finder nedskæringerne til rent defensiv styrke og gøre dem mindre. Vigtige skridt på vejen er oprettelsen af atom- og kemi-våbenfri zoner såvel i det nordiske område som langs grænserne i det øvrige Europa. En zone mellem militærblokkene, fri for sådanne våben og konventionelle angrebsstyrker, er et vigtigt forhandlingsmål. Men også oprustningen til søs må standse for at processen kan fortsætte. NATO må opgive sin politik om hverken at be- eller afkræfte tilstedeværelsen af atomvåben og gå ind i forhandlinger om en total fjernelse af alle atomvåben på overfladiske skibe. Der må igangsættes

kontrol- og tillidskabende foranstaltninger til søs. Og de store amfibiske landgangstyrker må afskaffes som led i nedlæggelse af offensive styrker.

Nedrustning handler også om menneskerettigheder
Men det må stå klart at nedrustningsprocessen ikke alene er noget militært. De andre vægts i det europæiske hus er de aspekter som omhandler menneskerettigheder, økonomi og en økologisk overlevelsespolitik. Disse aspekter hænger tæt sammen og vil fremtæde mere og mere tydeligt efterhånden som den militære trussel og optagetheden af den mindskes.

Forudsætningen for et nyt og fredeligere Europa er opbygningen af en ny slags menneskelige relationer mellem Øst og Vest. Det er igen en omfattende udbygning af menneskerettighederne, både de sociale og de individuelle. Menneskerettigheder har i de sidste årtier i alt for høj grad været anvendt som et propaganda våben i Øst-Vest-konflikten. Øststiden har kritiseret de manglende sociale menneskerettigheder i Vest (retten til bolig, arbejde osv.) uden selv at opfylde dem i fuld grad. Vesten har til gengæld rettet skyldet mod den stalinistiske undertrykkelse af de individuelle menneskerettigheder, men haft større fortidelse af de overtrædelser som skete og sker i vestlige stater, som aktuelt i Tyrkiet.

Men fuld gennemførelse af menneskerettighederne er en forudsætning for et fælles europæisk hus. De resultater som er opnået i Helsinki-processen må videreføres så der skabes faldende muligheder for kontakt på tværs af øst-vest skellene. De europæiske landes ret og pligt til at påtale overtrædelser af menneskerettighederne hos deres naboer skal udbygges ved en fælles-europæisk konvention om menneskerettigheder og indførelse af et fælles klagesystem der også kan benyttes af de europæiske landes enkelte indbyggere.

Samarbejde på tværs af grænserne

Udviklingen af de sociale, politiske og individuelle menneskerettigheder er også en vigtig forudsætning for at de økonomiske reformprogrammer som nu iværksættes mange steder i Østeuropa, kan lykkes. Men det fælles europæiske hus kan kun sikres gennem et omfattende samarbejde over de hidtidige økonomiske grænser i Europa.

De skadelige tendenser til at EF's indre marked aflukkes mod omverdenen må brydes så der sker en omfattende åbning både mod de nordiske lande og mod Østeuropa. Det kræver omfattende ændringer i hele den økonomiske blokpolitik som vi har kendt

udvikling og ikke fortsat undertrykkelse, kræver det et opgør med trangen til at organisere sig internationalt i militære eller økonomiske blokke. Der er en klar fare for at reformprocessen i Østeuropa bremses og falder tilbage hvis ikke den giver konkrete resultater i form af forbedringer af levevilkårene for den brede befolkning. Og i Vesten strides tilhængerne af en mere åben politik med de, der ønsker blokkens opretholdt, forstærkede og mere tilkædet. Planerne i disse år om at udvikle et nyt oprustnings-samarbejde i den Vesteuropæiske Union er en klar trussel mod nedrustning og afspænding. Og tendenserne til at lukke EF's marked for omverdenen vækker ikke kun bekymring i Østeuropa, men burde mest af alt be-

kyndre borgerne i EF selv. Vi er ikke og kan aldrig blive os selv nok sådan som blokpolitikken hævder det. Det viser alene de vældige miljøproblemer vi nu står over for i hele verden og som i Europa nødvendigvis må løses i et tæt samarbejde på tværs af blokskellene.

Næstet et udvidet miljø-samarbejde f.eks. i Østtrafområdene, er et vigtigt felt til at indlede de nye og nødvendige relationer mellem Øst og Vest. Atomulykken i Tjernobyl og den voksende forurening af Østensøen og Middelhavet viser at vi ikke kan luke omverdens problemerne ude.

Berige - ikke berøve
Måske kunne det fælles europæiske hus - når det er kommet et stykke vej i sin udvikling - også bidrage til at forholde mellem jordens rige og fattige lande blev udformet på en anden måde. Europa har en stor gård til den tredje verden som det har påført så store lidelser og ødelæggelser gennem sin egen opbygningstid. Måske kunne et europæisk samarbejde på tværs af Øst-Vestskellet økonomisk og på anden vis bidrage til en mere retfærdig verdensorden. Måske kan det Europa som har berøvet den fattige verden for så meget, nå til et udviklingsstrin hvor vi kan berige og ikke berøve. Ikke bare for os selv, men til gavn for hele klodens fortsatte liv.

fra EF og Comecon. Hvis der skal opbygges en frugtbar velselvirkning mellem reformprocessen i Østeuropa og de vestlige økonomier, kræver det omfattende investeringer og udveksling af viden, teknologi og andre menneskelige ressourcer. Det betyder også at de såkaldte COCOM-aftaler - officielt af militære hensyn, men i virkeligheden i lige så høj grad af hensyn til amerikansk industri - helt må ændres eller afskaffes.

Opgør med blok-tankegangen

Hvis det europæiske hus skal være et hjem for menneskelig

En verden i forvandling

Det er ikke nemt at følge med, når verdens pøler drejer sig fra øst/vest til syd/nord. Socialistisk Weekend beskriver den vestlige verdens jengreb om verdens fattige lande og den tredje verdens kamp mod undertrykkelse og apartheid. I Socialistisk Weekend kan du følge med i vinstreløjes diskussioner, nye visioner og skram-

mende eller opmunnende tendenser i tiden. Her finder du både dansk og udenlandsk kvindeskultur, interviews med afrikanske forfattere, latinamerikanske fagforeningsfolk og debat om asiatiske miljøbevægelser. Reportager fra Afrika, Latinamerika og Asien giver dig ny viden om en verden i forvandling.

Prøv SF's åbne ugeavis til introduktionspris 90 kr. for 3 måneder (du sparer 25 kr.)

4/89

POSTKORT

Jeg ønsker:

Nærmere oplysninger om Socialistisk Folkeparti

Nærmere oplysninger om Socialistisk Folkepartis Ungdom (SFU)

Indmeldelsesblanket til Socialistisk Folkeparti

Indmeldelsesblanket til SFU

Navn: _____

Stilling: _____

Adresse: _____

Postnr./By: _____

Kommune: _____

Reserveret postvæsenet

Postbesørges udbetalt

SF
Socialistisk Folkeparti

SF

Socialistisk Folkeparti
Partisekretariatet
Christiansborg
1045 København K

JA TAK!

Lad mig prøve Socialistisk Weekend i 3 måneder for 90 kr.

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____ By: _____

Telefon: _____

Underskrift: _____

(tilbudet gælder for nye abonnemeter)

996

Sendes udbetalt

Medlægges betalingskort

Ukønnet svarbrevsendes

Socialistisk WEEKEND

Studiveststræde 24,
1045 København K.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk